

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

VERGADERING VAN DINSDAG 30 APRIL 1996

Interpellatie van de heer Christiaan Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.17 uur.*

Interpellatie van de heer Christiaan Vandebroeke tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vandebroeke tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid.

De heer Vandebroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandebroeke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, sta me toe dat ik bij deze interpellatie enige schroom laat blijken. In de omschrijving, die voor een stuk een persoonlijk feit inhoudt, zal immers ook de naam van gewezen minister Weckx vallen.

Ik zal kort het verloop van de voorbije vier jaar schetsen. Met het Sint-Michielsakkoord van midden 1993 lijkt de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid zijn bestaansrecht te verliezen. Hij is aan vervanging toe. Dat is onder-tussen nog altijd niet gebeurd.

Midden 1994, door een uitspraak van de toenmalige federale Minister van Wetenschapsbeleid, de heer Dehousse, werd de facto besloten tot een ontbinding of niet meer functioneren van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid. Midden 1995 overleed ere-rector Van Geem, voorzitter van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid.

Dit brengt me tot begin 1996, waarbij zich een vrij vreemd feit voordoet. Deze Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid, die zou worden omgevormd tot een Federale Raad voor Wetenschapsbeleid en zodoende opnieuw zou kun-

nen functioneren, kreeg een nieuwe voorzitter, gewezen minister Weckx.

Ik spreek me absoluut niet uit over de verdienste van de heer Weckx, want ik vind hem bijzonder bekwaam. In bepaalde middens en media neemt men aan dit feit echter aanstoot. Ik prijs me gelukkig dat het een Nederlandstalige is die voorlopig voorzitter is van deze Nationale Raad. Ik hoop dat de heer Weckx voorzitter kan blijven van de Federale Raad, met in het achterhoofd de gedachte dat een voorzitter in de eerste plaats moet kunnen coördineren.

Mijnheer de minister-president, over één en ander wenste ik u enkele vragen te stellen. Gezien het Sint-Michielsakkoord drie jaar oud is, stel ik me de vraag wat de zin is van het heropstarten van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid. Wanneer zal u, mijnheer de minister-president, besluiten tot de afbouw van de Nationale Raad en overgaan tot de vervanging door de Federale Raad voor Wetenschapsbeleid ? Zijn er al contacten gelegd ter voorbereiding van de samenstelling van de Federale Raad ? Zal de heer Weckx ook de Federale Raad kunnen voorzitten ?

Hoe zal de precieze samenstelling van de Federale Raad gebeuren ? Ik kan u in alle eerlijkheid verklaren dat ik deze interpellatie wegens deze reden met enige schroom houd.

Samen met anderen tewerkgesteld in wetenschappelijke instellingen en in universiteiten stellen we vast dat we veel beter werken met collega's uit de buurlanden dan met collega's uit het eigen land. We zijn er echt op gebrand om tot een functionele Federale Raad te kunnen komen, en we weten dat u het wetenschapsbeleid extra ter harte neemt.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb ergens gelezen dat men vindt

Van den Brande

dat ik soms te uitvoerig spreek. Ik zou op uw raad willen ingaan en kan heel kort zijn, door u te zeggen dat de interpellatie een zaak is van de federale overheid. Vermits ik geen paragrafen-jurist ben, maar wel een legalist in de betekenis dat ik werk met de wettelijke bepalingen die nu voorhanden zijn – u kent echter ook mijn visie op termijn – zou ik me kunnen beperken tot de volgende zin : ik ben zeer ontroerd en ik ben u dankbaar, maar u bent aan het verkeerde adres.

Ik ga me daar echter niet toe beperken, en ik wil u zeggen – en het gaat hier niet om personen – wat de huidige stand van de procedure is. De Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid wordt eigenlijk niet heropgestart, want hij heeft nooit opgehouden te bestaan. De toenmalige minister Dehousse moest krachtens het Sint-Michielsakkoord tot een Federale Raad voor Wetenschapsbeleid komen, maar deze optie is wat blijven sudderen.

In de federale regering zijn er twee ontwerpen van Koninklijk Besluit goedgekeurd. Het eerste heeft betrekking op de mogelijke organisatie van de toekomstige Federale Raad voor Wetenschapsbeleid waar wordt voorzien in een plenaire vergadering en een federale kamer, gebonden aan de exclusieve bevoegdheden. Het tweede ontwerp stelt naar aanleiding van de vertegenwoordiging van de respectieve entiteiten 7-16 met meer nadruk voor op welke wijze de verdeling van mandaten tot stand zou komen.

We zijn op dit ogenblik nog niet gevat door een formele vraag tot het geven van advies, er is enkel een kennisgeving geweest van het ontwerp. Het verschil tussen de twee ontwerpen is dat voor het eerste eigenlijk een advies wordt gevraagd, terwijl voor het tweede nog een stap verder wordt gezet.

Mijn persoonlijke mening, gesteund door het advies dat ik vrijwillig had gevraagd aan de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, is dat de ideale formule in de toekomst een juxtapositie zou zijn van de twee Raden, die elkaar gezamenlijk zouden vinden en voor een aantal gezamenlijke bevoegdheden federaal zouden blijven. Ik verwijs in dit verband naar mijn discussienota Staatshervorming. Het zou dus verstandig zijn tot die juxtapositie te komen, en ik wil niet per se spreken over een confederale samenstelling van de Raad, maar ik meen wel dat dit de beste weg is.

Ik word hierin gesteund door het advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid. Dat betekent dat we eerlang zullen gevat worden door een formeel advies inzake de ontwerpen van koninklijk besluit. Zonder op de zaken vooruit te lopen, zal het onze hoofdstelling zijn, omdat die opinie niet enkel gedeeld wordt door de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, maar ook door rectoren en verantwoordelijken in het veld.

Ik ben er niet tegen gekant dat er nog een federaal orgaan zou zetelen, maar dan wel binnen de basisbevoegdheid van elke deelstaat op het vlak van wetenschapsbeleid. Zodoende kan samen worden bekeken wat samen moet worden bekeken. Dit is de procedure die voorligt in de komende weken en maanden.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Christiaan Vandenbroeke : Ik ben heel blij dat dit blijkbaar met bekwame spoed kan worden geregeld, want het is heel belangrijk.

Mijnheer de minister-president, er is nog één detail. Ik weet niet hoe snel u leest, maar blijkbaar is er een kleine verwarring, wanneer u stelt te hebben gelezen dat ik verklaar dat u nogal uitvoerig bent. Ik meen me heel goed te herinneren wat ik heb geschreven, namelijk dat u soms nogal punctueel verbaal bent. Dat is iets anders dan breedvoerig.

De voorzitter : Mevrouw Verwimp-Sillis heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Mijnheer de minister-president, ik wil u nog een aansluitende vraag stellen. Toen het voorwerp van deze discussie een tijdje geleden de kranten haalde, was er ook een hele controverse rond de persoon van de heer Weckx. Wist u welke zijn troeven waren om als niet-wetenschapper voorzitter van de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid te worden ?

Minister-president Luc Van den Brande : Mevrouw Verwimp-Sillis, ten eerste zijn we niet geconsulteerd. Dat is ook logisch, aangezien deze benoeming een zaak van de federale regering is. Ten tweede, als er een transitie van de NRW naar de FRWB tot stand kan komen, is in het benoemingsbesluit de continuïteit van het voorzitterschap voorzien. Dat was ook een van de vragen van de interpellant.

Het belangrijkste argument dat ik kan gebruiken, maar dat ik niet gebruik, als u peilt naar de reden waarom ik de heer Weckx een adequaat voorzitter vind, is dat hij een Vlaming is. Maar dit is geen afdoend argument. Ik denk dat de voorkeur aan de heer Weckx werd gegeven vanwege zijn staat van dienst, maar daarover heb ik niet te oordelen, daar de federale regering dat heeft beoordeeld. Zijn intellectuele en vaardigheidsbekwaamheden hebben zeker een rol gespeeld.

Zeker niet onbelangrijk is dat men in het verschuivende veld van bevoegdheden en van aanpak van het wetenschapsbeleid beschikt over iemand die weet wat een koninkrijk met drie gemeenschappen is en er ook mee om kan gaan. Bovendien is hij een achtenswaardig man. Hij heeft altijd blij gegeven van een grote dossierkennis in alle domeinen waarin hij verantwoordelijkheid droeg als minister.

Ik wil echter niet het algemene besluit trekken dat iemand die minister is geweest, goed is voor alle werk. Dat

Van den Brande

zou een conclusie zijn die te ver gaat, maar in hoofde van de heer Weckx gaat dit zeker op.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Wij gaan verder in besloten vergadering.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 14.55 uur.*
